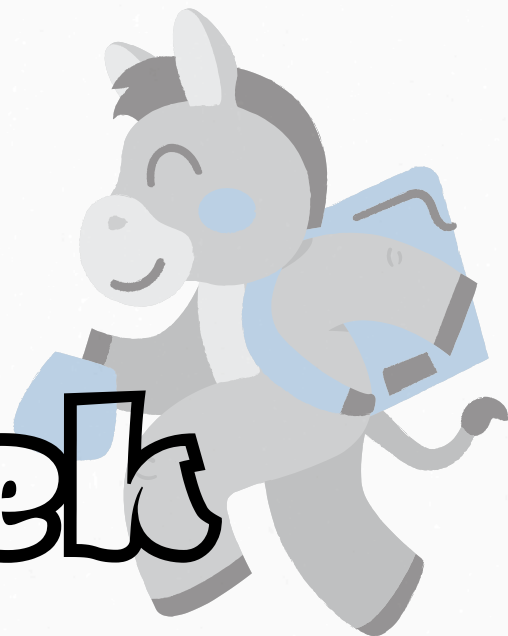
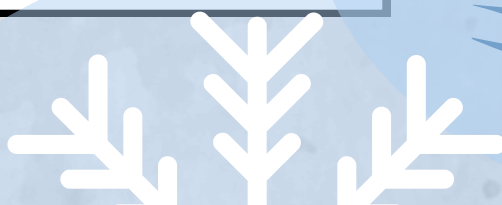

Školní poslíček

obrázek Vytvořila : Anasta'zie
Klimentova.'2.C.

Prosinec 2024

Milí členáři,

ano, už se blíží nejkrásnější svátky v roce. A abychom vám to těšení ještě více zpříjemnili, připravili jsme pro vás trochu toho čtení, pár zpráviček a rozhovorů, a nakonec i losy pro vánoční losování, které proběhne v pátek 20. prosince. Žáci prvního stupně mohou soutěžit o 20 malých dárečků, žáci 2. stupně o omluvenky ze zkoušení či písemek.

At' vám adventní čas ubíhá v klidu a Vánoce prožijete v pohodě se svými blízkými.

Redakční rada časopisu

ŽIVOTABÁSEŇ

Jsem Mikuláš

Přeji si, aby letos byli všichni hodní.

Pocházím z města Patary v Turecku.

Sním o tom, že všem udělám radost.

Těší mě, když mohu rozdávat dárky chudým.

Bojím se, že na tuto tradici lidé zapomenou.

Dělám si starosti o zlobivé děti.

Toužím po míru ve všech zemích.

Snažím se, aby se lidé měli rádi.

Dobře rozumím tomu, že existuje dobro a zlo.

Nesnáším, když někdo někomu ubližuje.

Tvrdím, že by si všichni měli být rovni.

Doufám, že pro nás všechny letos napadne sníh.

Jsem biskup a patron dětí, námořníků a kupců.

Sabina SUŠILOVÁ, 7. C

ŽIVOTABÁSEŇ

Jsem Mikuláš

Přeji si, aby si lidé pamatovali, kým jsem byl.

Pocházím z Patary v dnešním Turecku.

Sním o tom, že se lidé poučí a nebudou opakovat stále stejné chyby.

Těší mě, že si mě lidé připomínají a slaví mě.

Bojím se, že si lidé budou navzájem ubližovat.

Dělám si starosti o to, aby lidé nepřestali být poctiví.

Toužím po tom, aby lidé přestali s násilím.

Snažím se, aby se i nadále udržela rovnováha.

Dobře rozumím tomu, že děti někdy zlobí.

Nesnáším, když lidé lžou nebo svoji vinu svádějí na někoho jiného.

Tvrdím, že když se budeš hodně snažit, povede se ti tvé chování změnit k lepšímu.

Doufám, že děti nebudou hodné jen na můj svátek, ale po celý rok.

Jsem Mikuláš, patron dětí, kupců a námořníků.

KHISHIGBAYAR Narango, 7. C

Návštěva z pekla i z nebe

Týden před 5. prosincem nám čertům Mikuláš zavolal, jestli máme čas, protože je potřeba zkontrolovat děti na ZŠ v Polné. Proto jsme se ve čtvrtek 5. prosince setkali v prostorách školy a dělali svou práci.

Děti ovšem nebyly je trestané, ty hodné jsme odměnili bonbóny od andílků.

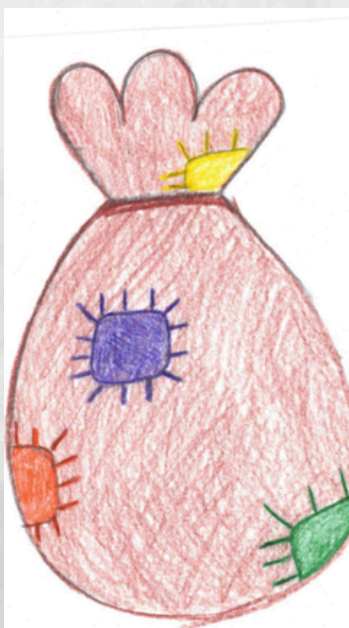
Zbývá jen dodat, že čerti se pěkně čertili, Mikuláš zachovával důstojnost a andělé... Andělé prostě byli andělsky krásní.

Protože se zdáli všichni dost zaneprázdnění svými povinnostmi, stihli jsme jim dát jen pár otázek.

My už víme, že v převlecích se nacházeli devátáci, takže takhle nám na naše otázky odpovídali:

Jak vás napadlo zorganizovat tuto akci?

Danek Rychlý: Vzniklo to tak, že nikdo jiný nechtěl, a tak jsme se toho ujali.

Obrázky: Tereza Jarošová, 7.C

Danku, proč sis zvolil zrovna andělský převlek? ✨
Protože mám andělskou povahu 😊

Filipe, jak sis užil svoji roli čerta?

Filip Doupovec: Čerta jsem si užil, protože se mě všichni báli.
Doufám, že se polepší.

Matyáši, líbilo se ti být Mikulášem?

Matyáš Rudík: Bavilo mě hlavně domlouvat dětem, ať nezlobí.

Fanyinka Došková, 9. A

Koledy naruby z 8. A

Nesem Vám večeri

Nesem Vám salátek a kapříka!
Z ledničky naší Aničky, zmrazila Pepíka!
Pepík byl zmražen, kapr usmažen,
Pepík byl zmražen, kapr usmažen.
Vzpomínejte.

Půjdem spolu pro dáreček

Půjdem spolu pro dáreček,
jupí, jupí, jupí já.
Babičko, dědečku,
dejte mi pár dárečků.
Babičko, dědečku,
prosím ještě chvíličku.

A. Cinková, L. Jozlová,
L. Pejchalová

Nesem Vám cukroví

Nesem Vám cukroví, ochutnejte!
Právě jsme dopekli, pozor dejte.
Máme perníčky a i rohlíčky,
máme perníčky a i rohlíčky.
Ochutnejte!

Půjdem spolu ke kostelu,
poslechnem si koledu.
Potom půjdem ke stromečku,
rozbalíme dárečky.

O. Barák, J. Horský, V. Klíma

Nesem Vám učení

Nesem Vám učení, radujte se!
Mě už to nebaví, poslouchajte!
Slyšte to pilně a neomylně,
slyšte to pilně a neomylně.
Naslouchajte!

Narodil se učitel

Narodil se učitel, naučme se,
z pětek kvítek rozkvet nám, radujme se.
Z papíru čistého, z psaní královského,
tááháák narodil se.

T. Bártová, J. Králová, N. Jarošová

Svatý Martin

„Mamí,“ zavolal Alešek, „kdy už začne sněžit? Svatý Martin už dávno byl, ale sníh nikde!“

„Víš, Alešku, sněžit začne, až Martin najde svého koně,“ usmála se maminka.

„On ztratil koně?“ vykulil oči Alešek.

„Ano, chceš o tom vyprávět?“ nabídla maminka.

A tak si Alešek s maminkou lehli do postýlky a vyprávění začalo.

„Kdysi dávno měl svatý Martin koně. Jmenoval se Bořivoj.“

„Bořivoj je vtipné jméno,“ přerušil maminku Alešek.

„Je, ale teď mě nechej vyprávět. Kůň byl celý bílý, a proto když na něm Martin 11. listopadu přijel do města, vždy začalo sněžit. Když se ale včera chystal vyrazit, zjistil, že Bořivoj ve stáji není. A ho začal hledat. Ale marně... Proto nezačalo sněžit. Až Bořivoje najde, přijede a napadne sníh...“ Alešek už spal, a tak ho maminka přikryla a šla si také lehnout.

Ráno, když se maminka probudila, uviděla, že sněží. Střechy domů byly bílé a na zemi to vypadalo, jako by někdo roztrhl obří peřinu. Maminka rychle šla přichystat horkou čokoládu a snídani.

Když se Alešek vzbudil a uviděl sníh, seběhl schody a volal: „Tak Martin Bořivoje přece jen našel!!!“

Julie Jarošová, 7. A

Proč ještě nemáme zimu?

Je 17:00, venku už je tma, ale sníh nikde. Vždy když je brzy tma, napadne sníh, ale teď není.

„Mami, proč ještě nemáme zimu?“ zeptal jsem se. „Zimu nemáme, protože je teprve listopad,“ odpověděla mi maminka, ale táta měl jiný názor. „Ale ne. To je tím, že je teď globální oteplování, víš. I na Antarktidě tajou ledy.“ „Já souhlasím s tátou,“ ozvala se moje starší sestra, „nechte ho, vždyť ani neví, co je globální oteplování!“ Ale to už jsem nevydržel: „Nehádejte se!“

Sestra mi začala vysvětlovat, co to vlastně to globální oteplování je. „Ale na to jsem se neptal. Ptal jsem se, proč není zima teď!“ Všichni na mě koukali, až na sestru, a ta mi na otázku odpověděla: „Víš, nad tím se musíš zamyslet. Zkus si na základě toho, co víš, vytvořit fakta,“ radila mi. Já jsem jen přikývl a zalezl do svého pokoje. Asi po hodině jsem si šel lehnout, ale nemohl jsem usnout. Stále jsem musel přemýšlet.

Je ráno a je sobota. Jupí. Vstal jsem a šel do kuchyně. Sestra už tam byla ve sportovním oblečení. „Běhala jsi?“ zeptal jsem se. „Ano. Dáš si se mnou snídani?“ „Ano. A víš, jak jsi mi říkala, abych si zkusil vytvořit ten fakt?“ „Ano, vím, na co jsi přišel?“ vyzvídala. „Na nic. Proč se mě na to ptáš?“ „Chtěla jsem, aby ses zamyslel, protože přesně tohle dělají meteorologové s informacemi. Udělají předpověď, ale ta není stoprocentní. Takže když se zeptáš, proč nemáme zimu, tak ti nikdo z nás není schopný odpovědět tak, aby to bylo správně. Jsou tady různé možnosti a ty je znáš, tak si jednu z nich vyber, jo?“

„Ano,“ souhlasil jsem a věděl jsem, že lepší odpověď už nedostanu.

Existuje Santa?

Nastaly Vánoce a Will se zrovna probudil. Oblékl se a šel pomáhat mamince zdobit perníčky. „Mami, proč to děláme, když Santa neexistuje?“ zeptal se Will. „Kde jsi přišel na takovou hloupost?“ rozčílila se maminka. „Ty jsi ale hlupák“, posmívala se mu Rebeka.

Will se uraženě rozběhl do pokoje. V pokoji si začal hrát se svými hračkami. Z ničeho nic se otevřelo okno a Will uviděl skřítku. „Ukážu ti, že se mýlíš,“ řekl pisklavým hlasem. Will spatřil, jak se na něj naklání skřítkci. Ozvalo se zakašlání a skřítkci hbitě uskočili do stran. Will překvapením ztuhnul, před ním stál Santa. Celé odpoledne Will strávil se skřítky. Ukazovali mu, jak vyrábí a balí dárky. Poté jim Will pomáhal naskládat je na sáně a rozvážet po okolí. Od té doby Will už nikdy existenci Santy nezpochybňoval.

O. Barák, S. Křivánková, Pham Quynh Anh, 8. B

Nevydařené Vánoce

Kdysi se jeden kluk jménem Filip vydal na vánoční trh do Polné. Moc se mu tam nelíbilo, ale musel jít koupit nějakou tu výzdobu. Prodávali tam kapry, keramiku a různé věci, které se mu moc nezamlouvaly. Podíval se do takového ošklivého černého stánku a lekl se tak, že mu málem upadla pusa! Byla tam šeredná paní o berlích a pořád se mračila. Filip jí povídá: „Mohu dostat tohoto černého sněhuláka?“ Odpověď přišla za chvíli. Paní mu řekla, že může a že je zdarma. Filip se divil: „Zdarma? Takový pěkný sněhuláček?“ Paní mu říká: „Ano, vezmi si ho a vypadni odtud!“ Filip ho popadl a utíkal domů.

Doma to ale dobré nebylo. Máma se ho zeptala: „Proč černého?“ Dodala, že už se z něj zblázní, ovšem Filip pohotově odpověděl tak, že poukázal na cenovku. Mamka se na něj podívala a řekla: „V tom je nějaká kulišárna.“ Filip ale už byl ve svém pokoji a hrál hry na počítači.

Sněhulák byl kouzelný a zlý, do jejich domu vnášel jenom problémy. Nastal Štědrý den. Filip šel za kamarádem Jakubem, aby si promluvili, jak se jim daří, a rodiče jeli na výlet. Sněhulák vysílal negativní atmosféru do jejich domu. Na Ježíška to mělo zlé následky. Filip přišel domů a vyčkával na příchod rodičů.

Nastal večer, přišli rodiče a všichni se sesedli u stolu a dali si štědrovečerní večeři. Když ji dojedli, Ježíšek pořád nikde. Bylo to dlouhé. Tatínek začal otvírat dveře do obývacího pokoje. Pod stromečkem nic nebylo! Filip zvolal: „Ta proradná ježibaba!“ Vzal sněhuláčka a vyhodil ho z okna. V tu chvíli se pod stromečkem objevily dárky! Bylo už pozdě, proto si to už moc neužili, ale druhý den už to bylo zase super!

Roman Maneth, 6.B

Dlouhé čekání na Ježíška

Bylo ráno dvacátého čtvrtého. K snídani jsem si dala lupínky s mlékem. A najednou mi došlo, že jsou Vánoce a cítila jsem radost. Jenže bylo teprve ráno. Nemám ráda to dlouhé čekání na večer.

Koukám na pohádky, telefon nebo si čtu. A pořád ještě není tma. Ach jo!

Na Štědrý den neobědváme kvůli zlatému prasátku. Mám ale jen hlad a prasátko nikde. Jsou čtyři hodiny odpoledne a začíná se konečně stmívat. Hurá!

Tat'ka s mamkou začínají chystat večeři. Tat'ka smaží řízky a mamka připravuje bramborový salát. Já a moje sestra prostíráme stůl. Vše je dokonalé. Ted' už jen se pěkně obléci a můžeme jít ke stolu. Všechno jídlo se musí nachystat na stůl, aby během večeře nikdo nevstával. Abychom dodrželi tradici. Podává se rybí nebo hovězí polévka a pak tradiční kapr na řízek s bramborovým salátem.

Já se sestrou počítáme každou minutu, když už půjdeme čekat na Ježíška. Nejhorší bývá, jak si tat'ka přidává. Ale nakonec je dojedeno.

Už jen zajít se psem a honem do ložnice zapálit prskavky. Uši máme jako slon, abychom slyšeli zvonek. Slyším ho! Jupí! Maminka jen řekne: „Tak jste se dočkaly, holčičky!“

Běžíme ke stromku a záříme štěstím. Miluji Vánoce a každý rok je prožívám pořád stejně natěšeně.

Viktorie Vaňková, 7. B

ZIMA

Mamka vaří u plotny,
my děláme úkoly.
Těšíme se na sněžení,
zima tu však ještě není.

Na svatého Martina
nasněží nám do klína.
Až ven zase půjdeme,
koulovat se budeme.

Brzy budou Vánoce
zpátky zase po roce,
Ježíšek nám nadělí,
letos budou v neděli.

Na Nový rok vylezem
a petardy vyvezem.
Celý rok jsme čekali
na všechny ty oslavy.

Ondřej Smejkal,
Martin Bratršovský, 7. C

TĚŠÍME SE NA VÁNOCE

Pečeme cukroví a jsme rádi spolu,
když je nám zima, utečeme domů.
Zpíváme koledy a písničky zimní,
zdobíme stromeček na poslední chvíli.

Jedeme na lyže, sněhu je moc,
nechceme promarnit jedinou noc.
Bruslíme na ledu
v předvánočním večeru.

Je zima a dlouhá noc,
kolik dní zbývá do Vánoc?
Kdypak přijde Ježíšek?
Upečeme mu perníček.

Krájíme jablíčka, pouštíme lodičky,
tohle jsou tradice naší (pra)babičky.
V krbu oheň plápolá,
jsme rádi spolu a nikdo se nehněvá.

Nela Gryčová,
Narango Khishigbayar, 7. C

ZIMA JE TU!

Hádejte, co se dneska stalo!
Začalo sněžit hnedka ráno.
Zrána všichni koulovanou hrajou
a pak do školy se ženou.

Až přijdeme ze školy domů,
půjdeme bobovat z kopce dolů.
Vrátíme se, až se zmáčíme,
všechno oblečení pak usušit musíme.

Až ráno z domu vyběhneme,
na chodníku možná uklouzneme.

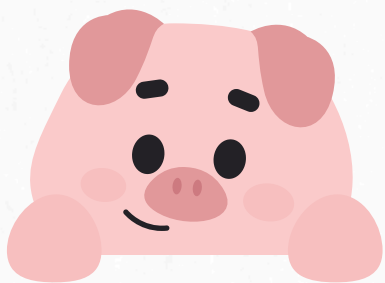
Nela Nejedlá, Pavla Buršíková, 7. C

Vánoční prasátko

Každý rok jsou naše Vánoce stejné. Ozdobíme stromeček, sníme štědrovečerní večeři, dáme si dárky. Ale tenhle rok, ten byl jiný.

Celé to začalo tím, když maminka koupila novou ozdobu. „Hele, co jsem koupila“, řekla maminka jednoho zimního odpoledne. V ruce svírala zlatou ozdobu ve tvaru prasátka.

„To je krásné. Hned ho tam pověším.“ Rozběhla jsem se a prasátko pověsila. Krásně se na stromku vyjímal.

Nevěděla jsem proč, ale měla jsem pocit, jako by na mě mrklo. Uskočila jsem. „Co je?“ zeptala se okamžitě maminka. „Nic, nic.“ Určitě se mi to jenom zdálo.

V noci jsem nemohla vůbec usnout, pořád jsem se převalovala. Asi ve tři ráno jsem to vzdala. Docupitala jsem do kuchyně, snědla jsem rohlíček a najednou jsem něco uslyšela. Vzala jsem váleček a pomalu došla do obývacího pokoje. Nevěřila jsem vlastním očím. „Prasátko?“ Otočilo se a přívětivě se usmálo, jako by to bylo úplně normální, že vánoční ozdoby ožívají. „To není možné,“ opakovala jsem si. Štípla jsem se do tváře, „Au!“, bylo tam pořád.

Najednou se rozběhlo. „Počkej,“ vykročila jsem za ním. „Stůj!“ Běželo dál. Náhle skočilo do stromčeka a já za ním. Dopadla jsem do měkkého a otevřela jsem oči. Byl to sníh. To místo bylo kouzelné, všude rostly vysoké stromy a zářil bílý sníh. Chtěla jsem se dál kochat tou krásou, ale prasátko mělo asi jiný názor, utíkalo vpřed. Běžela jsem nejrychleji, jak jsem jen uměla. Byla jsem tak zabraná do běhu a ani jsem si nevšimla, že jsem se ocitla v jiné části onoho světa.

Byla to malebná vesnička. Všude okolo byli skřítkové a zlatá prasátka, nejdůležitější část vesnice stála uprostřed - obrovský smrk se spooustou ozdob a svítícími řetězy. Většinu ozdob tvořila sice prasátka, ale i tak to bylo krásné. Pohlédla jsem dolů, prasátko stálo vedle mě. „Je to tu krásné.“ Místo odpovědi chrochtlo, jako by říkalo: „Já vím.“ Věděla jsem, že bych měla být připravená se kdykoli rozběhnout, ale i přesto jsem si chtěla všechnu tu krásu prohlédnout. Rozběhlo se dřív, než jsem čekala, skočilo a zůstalo viset na smrku. Pobídlo mě, ať jdu za ním. Vyšplhala jsem a skoro ho chytila, když vtom jsem se ocitla v našem obývacím pokoji.

A tak skončilo mé vánoční dobrodružství.

Nela Gryčová, 7. C

Vánoce na sociálních sítích

Probudila jsem se a koukla se z okna. Přes noc napadl bělostný třpytivý a načechraný sníh. Usmála jsem se a zapnula mobil. Nejdřív jsem se koukla na WhatsApp, kde si všichni přáli veselé Vánoce. A v tom mě to napadlo! Proč nerozdávat dárky v kyberprostoru? Proč si nezpříjemnit Vánoce na mobilu? Proč bych nemohla dělat na sociálních sítích Ježíška? Všechny tyto otázky mi vířily hlavou a já bez rozmyšlení začala vytvářet WhatsApp samolepky. Pro každého kamaráda jinou.

Nejdříve jsem udělala samolepku pro Verču. Přestavovala roztomilého sobíka, který měl parohy omotané světýlky. Pak jsem udělala samolepku s tuleněm, který držel bančičku. Tato byla pro Káju. Za asi 7 hodin jsem měla udělané všechny WhatsApp samolepky. Před večerí jsem je všem rozeslala a byla jsem už úplně vyčerpaná. No co, Ježíšek to má zkrátka těžké.

Po tomto dni jsem asi týden nevzala mobil do ruky, tak jsem byla vykoukaná!

Anna Lahodová, 7.B

Super Číča 2

Jednoho dne se Číča vzbudila a viděla, že venku sněží. „Ale ne, já zapomněla, já zapomněla na Vánoce!“ Ale měla štěstí, venku jsou vánoční trhy, takže o dárky je postaráno a stromeček? Nakreslit ho nemůže. „Je to proti pravidlům, tak zaletím do lesa,“ a letěla.

V lese má však pocit, že není sama. „Je tu někdo?“, ale nikdo se neozval. Číča ze strachu popadla pár větví a spěchala domů. Doma si udělala kakao, aby se uklidnila. „Uf, a teď vánoční dárky.“ A vydala se na trhy. Myšku pro Mícu, ponožky pro Tlapku, ... ale co to, někdo volá o pomoc.

„A hele, ty jsi kdo?“ Číča vidí, jak nějaký pes vše ničí a obtěžuje lidi. „Já jsem pes Béňa a tohle je nadvláda psů. Ode dneška jsou všechny kočky hledanými zločinci. Tazi, na ni!“, zezadu vyběhl další pes a Číča bere nohy na ramena, zaběhne do uličky, čímž Tazinu zmate. „Uf,“ vezme papír, tužku a povinnosti začínají. „To jsou ale Vánoce,“ prohlásí, když vidí zničené stánky a spadané stromy, „musím to rychle ukončit.“ První na řadě je Tazina. Číča vezme ze stánku piškot a letí najít Tazinu. „Tazi, Tazi!“ A Tazina se rozběhne za piškotem, Číča zahodí piškot a rychle nakreslí klec a Tazina je v pasti. A teď Béňa a letí ho najít. Najde ho, jak přepadl zverimex a krade všechny granule. „Hej, co ty tu děláš a kde je Tazina?“ „Už je pozdě, jsi sám,“ a nakreslí další klec, kterou Béňu uvězní.

Nakonec se skamarádí a Béňa uzná, že jsou kočky fajn a díky tomu jsou Vánoce plné pohody.

Text i obrázek:
Veronika Klímová, 7. B

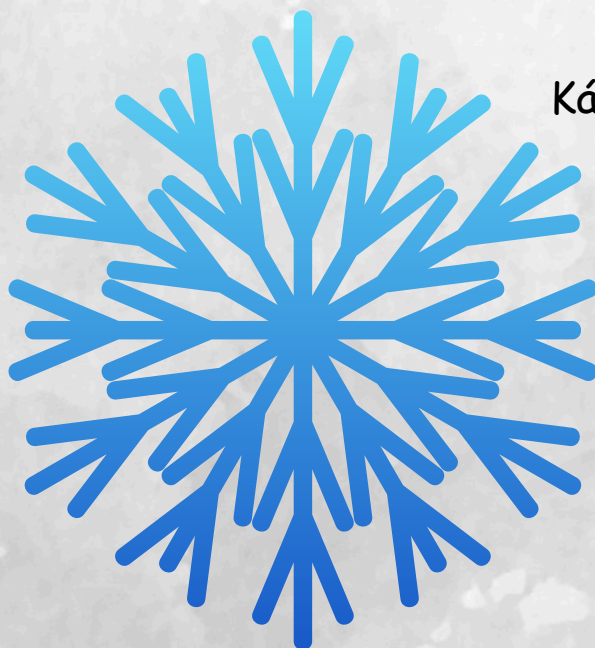
Veselá vánoční vločka Matylda

Přichází zimní čas a s ním i Vánoce, Mikuláš, anděl a čert a nejhlavnější je sníh. Tento příběh se odehrává 19. prosince, což znamená, že do Vánoc zbývá už 5 dní.

Amálka je hodná 9tiletá holčička, která zbožňuje sníh. Amálka se na sníh moc těšila, ale ještě ani nezasněžilo. Uběhly čtyři dny, Amálka se den co den koukala z okna, ale sníh nepřicházel. Zbýval den do Vánoc a v tu chvíli se Amálka vzbudila, podívala se z okna a sněžilo.

Amálka vylítla z postele a už byla venku. První vločka, která jí spadla na ruku, v tu chvíli ožila. Amálka se lekla a upustila ji. Vločka jí řekla, aby se nebála a že z její lásky ke sněhu ožila právě ona. Amálka byla šťastná, protože si měla s kým hrát. Smály se, koukaly se na filmy, dělaly sněhuláka, koulovaly se, ... Amálka jí u sebe doma udělala postýlku v mrazáku, aby neroztála, a šly na kutě.

Byl den Vánoc a Amálka se těšila, až zase s vločkou zažije dobrodružství. Otevřela mrazák a vzbudila vločku. Celý ten den si užily, ale na Štědrý den vločka musela odejít za svou rodinou. Amálka byla smutná, že nebude s vločkou, ale vločka jí slíbila, že se vrátí.

Kája Nováková, 7. B

Vánoce očima domácího mazlíčka

Čau děli, dospělí, dámy a pánové. Chtěl, mňam, dobrá mrkev, no chtěl bych se vám představit. Já jsem Felix, domácí křeček. Někteří mi místo křečku říkají skrčku. No, to každopádně není moc důležité. Vlastně jsem vám chtěl říct, co jsem zažil a co jsem viděl.

Bylo to včera. Děti byly nedočkavé z těch krabic. Páníček tomu říká „dárek“. Já jsem dokonce ten dárek také dostal a byla v tom nová mistička na granule a nádobka na vodičku. Ale stejně by mě zajímalo, jak se jmenuje ten den, když je tam sníh. Zamýšlím se. Jo tohle, mám to. Jsou to ježíškoviny, ne, to je asi špatně. Hmm, co to slyším? Děti se vzbudily, vlastně je ráno a já jsem šťastný.

Kde jsem to skončil? Jo, už to vím. Jak se to asi jmenuje? Hmm, hmm, hmm. Mám nápad, budu chvíli poslouchat a možná, že uslyším, jak se ten den jmenuje. A už něco slyším. V nějaké bedně, tzv. televizi se o tom říká, že to prý jsou Vánoce. Krásné jméno pro tento den. A podle mě je to opakující se den a líbí se mi.

Tak se mějte hezky a šťastné a veselé! Mňam, mňam.

Matyáš Mátl, 7. B

Mongolské Vánoce

Slaví Mongolsko Vánoce? Ne, ale slavíme Nový rok 31. prosince. A dostáváme dárky pod stromeček. Nemáme Ježíška, ale Zimního dědu. Také slavíme Bílý měsíc (Cagán sar), což je taky jako Vánoce, ale nedostáváme dárky, jen třeba čokoládu, bonbóny apod.

Datum je různé, např. v roce 2024 se Bílý měsíc slavil v únoru, v roce 2025 to bude v březnu. Tento největší mongolský svátek trvá tři dny. V tyto dny chodíme ke známým na návštěvu. Ti mají vždy připravené jídlo. Na stole musí být vždy hodně jídla, aby rodina byla v příštím roce bohatá. Jíme mongolský pokrm buuz, což je mleté okořeněné maso zabalené v těstě, k tomu různé saláty a omáčky, pijeme mongolský čaj s mlékem. Na stole musí být vždy něco bílého. Také na stole máme smažené pečivo poskládané do tvaru věže, sušený tvaroh a smažené šišky boorcog.

Na sobě nosíme mongolský kroj, a když přijdeme na návštěvu, držíme na ruku takový šál a vždy se pokloníme.

Návštěvy přijdou, chvíli posedí, něco sní a pak jdou zase na další návštěvu. Samozřejmě musíme taky někdy být doma, aby návštěvy mohly chodit zase k nám.

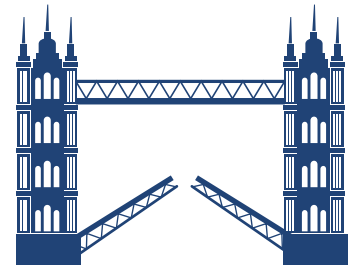

Gege Nyamdorj, 6. B

English CORNER

English crossword puzzle

1.) What winter activity do we need skates for?

2.) IN FROZEN it's icy....

3.) Winter is ....

4.) icicles are from ....

5.) Sometimes is winter....

6.) What holiday is celebrated in winter?

7.) Where was Baby Jesus born?

Losování výherců z minulého čísla:

Iveta Šimková 3. C
Karolína Krulová 6. B
Veronika Duchanová 2. C
Marie Manethová 4. B
Anežka Havlíčková 1. C
Kristýna Vrzáčková 2. B
Klára Půžová 3. B
Sylvie Bratršovská 1. B
Šimon Čumpl 2. B
Roman Maneth 6. B

V minulém čísle jste měli hodnotit pověsti, které vymysleli žáci 7. B. Výsledek je následující:

- Nejvíc bodů získala pověst Aničky Kašíkové Kočičí hrádek. Na 2. místě skončily pověsti Tobiáše Čuby a Jakuba Krpely Ďáblovy skály.

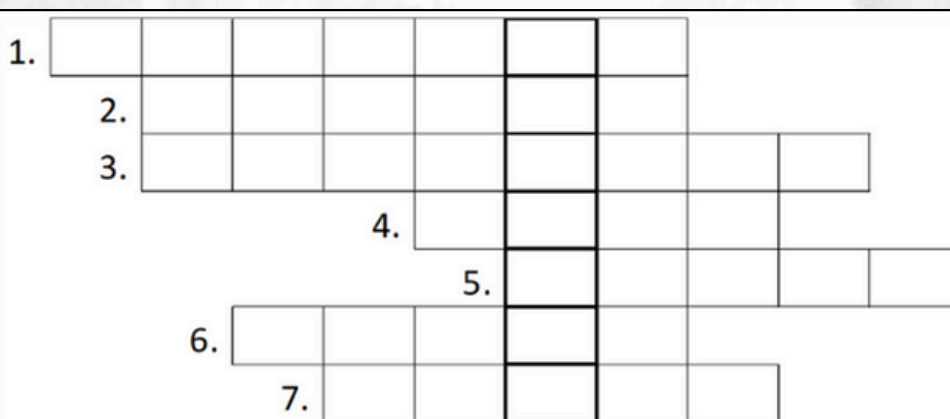
Soutěžte i nadále a hlavně nezapomeňte, že na ZŠ Komenského je poštovní schránka Školního poslíčka, kam můžete svoje soutěžní úkoly odevzdat ke slosování.

NEPŘEHLÉDNĚTE!!!

Informace k vánočnímu losování

Losování proběhne **v pátek 20. prosince**. Každý časopis bude opatřen losovacím číslem. Členové redakční rady budou losovat jednotlivá čísla. Je nutné ten den mít **časopis s sebou**. Bez časopisu nemůžete vyhrát dárek! I když si koupíte víc kusů časopisů, vyhrát můžete pouze jednou.

Křížovky a luštění

1. Co se peče na Vánoce za malé sušenky?
2. Kdo má svátek 26. prosince?
3. Jaký věnec zdobí obydlí před Vánoci?
4. Materiál, z kterých jsou vyrobeny svíčky
5. Kolik svíček je na adventním věnci?
6. Co najdeme pod stromečkem?
7. Kdo nosí dárky v USA? Santa...

Najdi v osmisměrce tato slova: sni'h, Vánoce,
oždoby, zima, kapr, sněhulák, rukavice, dárek,
vločka, sob, hokej, mráz, šála, čaj, les, hodný. Ze
zbytku písmen poskládej tagenku. ☆

V	R	Z	D	A	R	E	K
L	U	I	M	A	U	A	O
O	K	J	Ž	J	P	K	Z
Č	A	J	Č	R	E	A	D
K	V	A	T	Č	A	L	O
A	I	D	Y	Y	O	U	B
E	C	O	N	A	V	H	Y
A	E	Z	D	B	X	E	Z
L	S	I	O	X	O	N	A
A	E	M	H	I	N	S	R
S	L	A	S	A	N	E	M

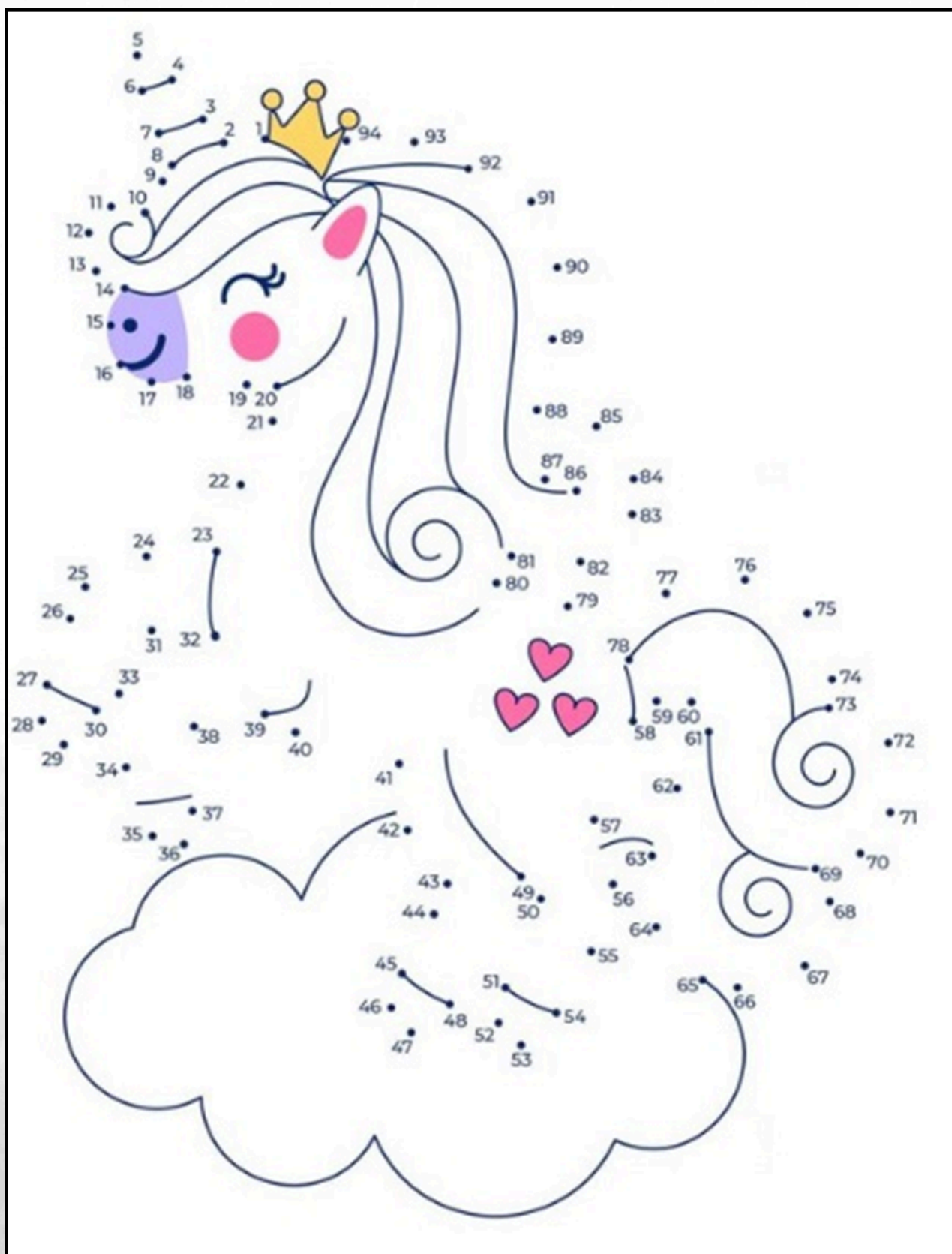

Tagenka: ☆

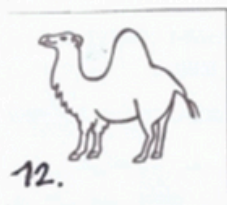
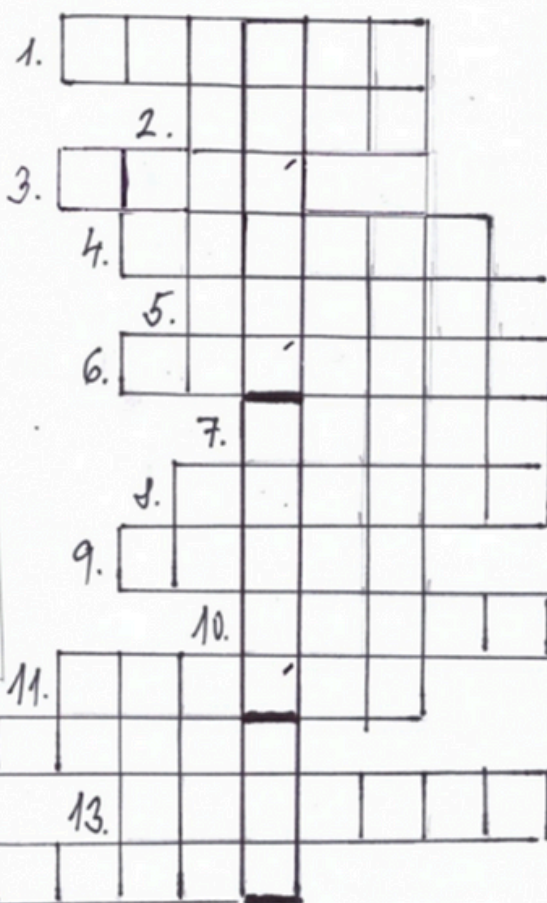
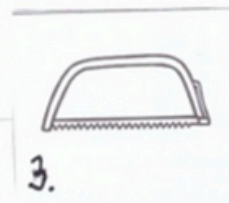
Uytvorily:

Anastázie Klimentova' 2.C
Rozálie Klimentova' 6.A
obrázky: Anastázie Klimentová

Vydáno v ZŠ Polná
18. prosince 2024

TAK ZASE PŘÍŠTĚ!

Redakční rada:
Fanyynka Došková
Verča Klímová
Tereza Jarošová
Rozálie Klimentová

Obrázek na titulní straně:
Anastázie Klimentová, 2.C

Obrázky v časopise:
Canva, ilustrace od žáků

Grafická úprava:
Lucie Fuitová

Jazyková úprava:
Zdena Bužgová,
Jarmila Kalábková

